

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 aprilie 2018 – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-288/18)

(2018/C 276/26)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: X BV

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebarea preliminară

Subpozițiile 8528 51 00 și 8528 59 40 din Nomenclatura combinată (în versiunea în vigoare de la 1 ianuarie 2007 până la 25 octombrie 2013) trebuie interpretate în sensul că ecranele plate cu cristale lichide (LCD) concepute și fabricate pentru afișarea informațiilor provenite de la o mașină automată de prelucrare a datelor și a semnalelor video compozite provenite din alte surse, indiferent de celelalte caracteristici și proprietăți obiective ale monitorului specific, trebuie clasificate la subpoziția 8528 59 40 din NC dacă, din cauza dimensiunii, a greutateii și a funcționalității lor, nu sunt adecvate pentru munca în apropiere? Este relevant, în acest context, dacă utilizatorul (cititorul) ecranului și persoana care prelucrează și/sau introduce date în mașina automată de prelucrare a datelor este aceeași persoană?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg (Germania) la 2 mai 2018 – Reiner Grafe și Jürgen Pohle/Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH și OSL Bus GmbH

(Cauza C-298/18)

(2018/C 276/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Pârâte: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Transmiterea operațiunilor unei linii de autobuz de la o companie de transport cu autobuzul la alta ca urmare a unei proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice conform Directivei 92/50/CEE ⁽¹⁾ privind atribuirea contractelor de achiziții publice de servicii este un transfer de întreprindere în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 77/187/CEE ⁽²⁾, chiar dacă între cele două companii menționate nu au fost transferate mijloace operaționale semnificative, respectiv autobuze?

- 2) În cazul atribuirii pe durată determinată a serviciilor ca urmare a unei decizii economice rezonabile, ipoteza conform căreia autobuzele, dată fiind vechimea acestora și exigențele tehnice ridicate (valorile emisiilor, vehicule cu podea joasă), nu mai sunt deosebit de relevante în valoarea întreprinderii justifică o derogare a Curții de Justiție de la Hotărârea pronunțată de aceasta la 25 ianuarie 2001 (C-172/99) în sensul că, în aceste condiții, preluarea unei părți esențiale a personalului poate determina, la rândul său, aplicabilitatea Directivei 77/187/CEE?

- ⁽¹⁾ Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO 1992, L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50).
- ⁽²⁾ Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO 1977, L 61, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) la 4 mai 2018 – X/Belgische Staat

(Cauza C-302/18)

(2018/C 276/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/109/CE ⁽¹⁾, care stabilește (printre altele) că, pentru a-i fi recunoscut statutul de rezident pe termen lung, resortisantul unei țări terțe trebuie să facă dovada faptului că „dispune” de resurse stabile, regulate și suficiente pentru a satisface nevoile proprii și pe cele ale membrilor familiei lor fără a recurge la sistemul de ajutor social al statului membru în cauză, trebuie interpretat în sensul că prin această prevedere sunt avute în vedere doar „resursele proprii” ale resortisantului țării terțe?”
- 2) Sau este suficient în acest scop ca resortisantul țării terțe să dispună de resurse fără a exista vreo cerință în privința provenienței acestor resurse, acestea putând fi, astfel, puse la dispoziție resortisantului țării terțe și de către un membru al familiei sau de către un alt terț?”
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la ultima întrebare, este suficientă ca un terț să își asume obligația de preluare a cheltuielilor, respectivul terț obligându-se să garanteze că solicitantul statutului de rezident pe termen lung, „dispune [pe cheltuielile sale] de resurse stabile, regulate și suficiente pentru a satisface nevoile proprii și pe cele ale membrilor familiei sale, astfel încât să nu devină o sarcină financiară pentru autoritățile publice”, pentru a face dovada faptului că solicitantul dispune de resurse în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/109/CE?

⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol.6, p. 225)